

להתפתל עם טראמפ, לחרוק שיניים מול ואנס

28.06.2026 | וינברג מ' written by

נוכח הרקורד המרשים של נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ בהתמודדות עם איראן ¹ הרי שום נשיא אמריקאי אחר לא יצא בפועל למלחמה נגד המשטר האסלאמיסטי הרדיקלי, ושב ותמך במלחמות ההגנה של ישראל נגד איראן ² יש רצון להעניק גם כעת לטראמפ את חזקת הכוונה הטובה, שעה שהוא מבקש לנטרל את איראן באמצעים דיפלומטיים.

ועובדה, בסוף השבוע האחרון טראמפ הלם באיראן שוב נוכח הפרות בהפסקת האש על ידי האיראנים, ואנשיו הובילו להסכם בין ישראל ללבנון שאמור להצר את צעדי החיזבאללה ³ על אפה וחמתה של איראן.

אך הדיבורים הבוטים והמזלזלים כלפי ישראל מצד טראמפ, ובייחוד מצד סגנו ג'יי.די. ואנס, מקשים לעשות זאת.

ד"ר מייקל דוראן ממכון הדסון בווישינגטון טוען, באופן כמעט משכנע, שטראמפ רק קונה זמן ואינו נכנע לאיראן.

לדבריו, הסכם הפסקת האש שעליו חתם טראמפ עם איראן נועד בראש ובראשונה לפתוח מחדש את מצר הורמוז ולהביא באופן מיידי לירידת מחירי הנפט. כדי לשכנע את האיראנים לפתוח מחדש את המצר נדרשו ויתורים אמריקאיים רבים, אולם לנוכח בחירות אמצע הקדנציה המתקרבות, החשבון הפוליטי היה קר ונוקשה. טראמפ חישב כי נסיגה אמריקאית, גם אם היא מגושמת ומצערת, עדיפה ⁴ לעת עתה.

אך לפי דוראן, אין פירוש הדבר שטראמפ התרכך. ההסכם אינו מסמן כניעה סופית וקבועה המותירה את איראן חופשייה לפעול כרצונה.

אם איראן תנסה להחיות את תוכנית הגרעין שלה ולהגן עליה באמצעות מעטפת של טילים בליסטיים, או אם תנסה לפקח באגרסיביות על תנועת הנפט במפרץ הערבי, הרי שהרקורד של טראמפ מלמד כי הוא יכה שוב באיראן ⁵ כך מתעקש לטעון דוראן.

שימו לב, למשל, שטראמפ אינו מסיג את הכוחות האמריקאיים מהאזור (ובכלל זה מישראל), והנוכחות הצבאית האמריקאית במזרח התיכון נותרה עצומה. לכן, אמינותו של האיום הצבאי האמריקאי עדיין גבוהה.

ייתכן בהחלט שהניתוח האופטימי הזה נכון, בייחוד אם מקבלים את ההנחה שהפוליטיקה הפנימית היא המניע המרכזי למהלך הפסקת האש של טראמפ. ייתכן גם שהצבא האמריקאי

זקוק לפסק זמן כדי להתחמש מחדש ולהתארגן, כשם שצה"ל וחיל האוויר זקוקים לזמן כדי להתחזק ולהצטייד מחדש לקראת העימותים שסביר שיגיעו בשנת 2027.

אך טראמפ נוטה לרקום עסקאות "שלום" גדולות והיסטוריות, להאמין לרטוריקה של עצמו גם כאשר היא עומדת בניגוד למציאות, ואז להמשיך הלאה? ולהותיר את בעלי בריתו להתמודד לבדם עם השלכות מבולגנות ומלחמתיות מאוד. ראו את אוקראינה ואת עזה, וכעת אולי גם את לבנון ואת איראן.

יתרה מזאת, הוויתורים שהעניקה ארצות הברית לאיראן? כגון קבלת מערך הטיילים הבליסטיים האיראני המכוון לישראל ולבעלות בריתה הערביות של אמריקה כ"דבר מובן", וכן מאות מיליארדי הדולרים מהכנסות נפט ומהשקעות מערביות באיראן שכעת מותרים או מובטחים על ידי טראמפ? מעניקים לגיטימציה למשטר האייתוללות ומחזקים את אחיזת משמרות המהפכה במדינה לטווח הארוך.

וקשירת מצר הורמוז לפעילות הישראלית נגד חיזבאללה בלבנון היא חטא אסטרטגי חמור. מה יבוא בהמשך? דרישות איראניות שישראל תיסוג מירושלים, תפרק את ההתיישבות ביהודה ושומרון ותסייע להקמת מדינה פלסטינית? שאם לא כן, איראן תשוב ותסגור את הורמוז ותחנוק את כלכלות המערב?

לפיכך, בעולם האמיתי? ולא בעולם דמיוני של שלום גדול בין ציוויליזציות ו"עידן חדש ביחסי ארצות הברית-איראן עם כמה מנהיגים איראנים נחמדים ואחראים מאוד", שלדברי טראמפ משקפים באורח גחמני "שינוי משטר" בטהרן? ה"וויתורים הזמניים" של אמריקה לאיראן אינם דבר שקל לבטל.

ובכל זאת, אפשר שצריך להעניק לטראמפ את חזקת הכוונה הטובה. כפי שכתבתי בתחילת יוני, עבודה משותפת עימו במהלך שלושים החודשים הקרובים כדי להשלים באופן מכריע יותר את המערכה נגד איראן נותרת הכורח הנכון והנדרש.

סגנונו מעצבן, אך טראמפ ממשיך להפגין הבנה בסיסית של הצורך לעצב מחדש את הארכיטקטורה האסטרטגית הגלובלית באמצעות ריסוק כוחה של איראן. מבחינת ישראל, ההתנהלות המתפתלת לצד טראמפ בכל הסוגיות האזוריות המרכזיות? קשה, אך עדיין הכרחית.

***

מה שמטיל צל כבד על ההערכה הזאת, ומרמז על השפעות מטרידות יותר הפועלות ברקע, הוא החיבוק הנלהב שממשל טראמפ מעניק לשחקנים מפוקפקים כמו קטאר, טורקיה, פקיסטן וסוריה (בהנהגת מנהיגה החדש, איש דאעש בחליפה).

טראמפ עדיין אינו מבין שמדובר בממשלות המרכיבות את הסינדיקט האסטרטגי האזורי האנטי-אמריקאי והאנטי-ישראלי הבא, כזה שיציב סכנה ממשית.

אלה הם ידידיה הטובים החדשים של אמריקה? אמיר קטאר, שרשת השידור אל-ג'זירה שבבעלותו תומכת באיראן ובחמאס וממשיכה להסית לטבח אמריקאים ברחבי המזרח התיכון, ואשר מממן את הצבאות האסלאמיים הגרועים ביותר באזור? נשיא טורקיה, המארח ומממן את מנהיגי חמאס, מדבר בגלוי על השמדה גרעינית של ישראל, ותוקע מקלות בגלגליה של כל יוזמה מערבית נגד איראן?

חמורה מכך היא שורת הערות מיותרות ובלתי מוצדקות מצד טראמפ וואנס, המטילות דופי בישראל.

האם ראש ממשלת ישראל, המוביל את ארצו בשבע חזיתות עימות מול מתקפות בעלות אופי רצחני, ואשר טראמפ עצמו הגדיר כ"מנהיג מלחמתי גדול", ראוי לזלזול כ"חמום מוח" וכשחקן האזורי הבלתי אחראי ביותר? על סמך מה ראוי נשיא סוריה אחמד א-שרע ליותר כבוד, כאדם שיכול להשתלט טוב יותר על חיזבאללה "אם ישראל אינה מסוגלת לבצע את העבודה בלי להרוג את כל השאר"?

ואנס, שהדהד את הסיפורים הארסיים נגד ישראל שמפיץ ידידו הפודקאסטר טאקר קרלסון, הרחיק לכת עוד יותר והציע כי ישראלים ואמריקאים המבקרים את ה"ויתור" האמריקאי לאיראן, אשר כבל את ידי צה"ל מול חיזבאללה ² פשוט צמאי דם.

"אתם מדינה של תשעה מיליון איש בלבד. אתם לא יכולים פשוט להרוג את דרככם החוצה מכל בעיית ביטחון לאומי שיש לכם", אמר ואנס.

אלה דברים מפלצתיים, בייחוד בהקשר הלבנוני, שבו ישראל עשתה מאמצים עצומים לפגוע בחיזבאללה באמצעות תקיפות מדויקות הממזערות פגיעה באזרחים ² בדיוק כפי שעשתה מול חמאס בעזה!

וכדי לוודא שכולם מבינים את מעמדה הווסאלי של ישראל בעיניו, נזף ואנס במבקרים ישראלים מסוימים של הסכם הפסקת האש והוסיף:

"דונלד ג'יי טראמפ הוא ראש המדינה היחיד בעולם שמגלה אהדה כלפי מדינת ישראל ברגע זה, ובמקרה הוא גם עומד בראש מעצמת-העל של העולם. לכן, אילו הייתי חבר בממשלת ישראל, אולי לא הייתי תוקף את בעל הברית החזק היחיד שנותר לי בכל העולם."

הזלזול בישראל המשתקף מדבריו של ואנס; השמחה הכמעט גלויה שלו לנוכח בידודה של ישראל; והביטול הארסי של עצם הלגיטימיות של מחלוקת עם המדיניות הנוכחית ² כל אלה מטרידים מאוד.

נראה שהוא נהנה להדגיש ולהעצים את פערי האינטרסים בין וושינגטון לירושלים:

"אנחנו יכולים להגיע להסדר ארוך טווח בנושא הגרעין האיראני. עכשיו, ישראל אולי תאהב את

זה ואולי לא. אבל מבחינתנו, זה משרת את האינטרס העליון של ארצות הברית של אמריקה."

אין כאן שום הערכה לבעלת ברית, ישראל, שלחמה בגבורה כתף אל כתף עם הכוחות האמריקאיים והייתה חיונית, ואף נשאה באחריות העיקרית, להצלחה שהשיגה אמריקה מול איראן. איננו שומעים כאן שום הבנה לצורך החיוני של ישראל להשמיד באופן מוחץ את צבאות הטרור האיראניים [?] חמאס וחיזבאללה [?] הממשיכים לתקוף אותה מגבולותיה הדרומיים והצפוניים.

במקום זאת, אנו שומעים את המסר הבא: אתם, ישראל, והמנהיג "המטורף ה[?]" שלכם, פשוט תסתמו את הפה. אמריקה החליטה להפסיק את המלחמות, וכדאי מאוד שתיישרו קו [?] אחרת[?]

כאשר הדברים באים מטרומפ, ישראל יכולה לייחס את הנזיפה לסגנונו היהיר והשתלטני, ואז להמשיך הלאה ולשתף עימו פעולה מול האתגרים המשותפים הרבים שעוד נכוננו בעתיד.

כאשר הדברים באים מוואנס, ההשתקה הזאת נשמעת מאיימת הרבה יותר [?] וחדורה בדעה קדומה באופן מובהק.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 28 ביוני 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.